

det danske Folk gennem en Folkeafstemning.

Løvrigt udtrykker Socialdemokratiet sin Beklagelse over den utiltalende Agitation, der er iværksat i en Sag, der burde have samlet hele Folket i Glæde, og under hvis Behandling vi i Enighed burde have bestræbt os for at faa fjernet det Grundlag, der har været for national Strid i 55 Aar mellem to Folk, der naturligt bør leve og arbejde i god Forstaaelse med hinanden.

Formanden: Folketingsmanden for Rønders Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Neergaard: Jeg fastholder, at det havde været den højtærede Statsministers Pligt klart og bestemt at afvise Rigskansler Bauers Udtalelser angaaende en mulig Forstaaelse mellem Danmark og Tyskland vedrørende Grænsespørgsmaalet, der skulde føres frem i Paris. Det er ikke rigtigt, naar Statsministeren siger, at han tilstrækkelig har afvist dette gennem sine Udtalelser om, at Tønder . . . (*Stemmer: Jo*). Nej, det er ikke rigtigt (*Stemmer: Jo*). Nej, thi Rigskansler Bauers Udtalelser berørte ikke alene Tønder, men tydeligt nok ogsaa Flensborg. Rigskansler Bauer sagde: hvis den danske og den tyske Regering efter Afstemningen her og i andre vanskelige Grænsespørgsmaal kunde naa til fælles Overenskomst og fælles Opræden, er det min Overbevisning, at man i Paris vil tage Hensyn til de Ønsker, hvorom vi kan enes. Efter Sammenhængen af Rigskansler Bauers Udtalelser er der ingen Tvivl om, at han blandt andre vanskelige Grænsespørgsmaal ogsaa sigter til Flensborg. Disse Udtalelser krævede en klar og bestemt Afvisning fra den danske Statsministers Side, og den Afvisning har ikke fundet Sted.

Jeg kan heller ikke indrømme den højtærede Statsminister, at han stiller sig paa Fredstraktatens Grund. Paa ingen Maade. Thi den højtærede Statsminister har i sin Udtalelse gjort det mest mulige for at borteliminere Fredstraktatens klare Ord om, at der ikke alene skal tages Hensyn til Afstemningsresultatet, om end dette skal være Grundlaget, men der skal

ogsaa tages Hensyn til økonomiske og geografiske Forhold. Idet den højtærede Statsminister isolerer Flensborg, saaledes som han ogsaa har gjort i Dag, og kræver dansk Flertal i Flensborg som Betingelse for at tage Byen med, fjerner den højtærede Statsminister Bestemmelsen om de økonomiske og geografiske Hensyn; thi denne Bestemmelse har ingen Mening, hvis det ikke skulde være muligt at tage Byen med, ogsaa hvis der viser sig et stort, et betydeligt dansk Mindretal i Forbindelse med Oplandsforhold, der giver Anledning til Anvendelse af de økonomiske og geografiske Hensyn. Jeg behøver ikke at gentage det — det er jo klart, — at jeg og det Parti, jeg repræsenterer, stiller os fuldt og klart paa Fredstraktatens Grund, og at vi ingenlunde kan være med til at tilsidesætte Afstemningsresultatet, men tværtimod maa betragte dette som det grundlæggende. (Hør, hør!). Men vi kræver ligeledes Hensyntagen til de økonomiske og geografiske Forhold, der vel vil kunne tillade (Afbrydelse). Jo, der er ingen Mening i Bestemmelsen om Hensyntagen til økonomiske og geografiske Forhold, hvis det ikke medfører, at man, naar de økonomiske og geografiske Forhold taler derfor, vil kunne tage Byen med ogsaa med et betydeligt dansk Mindretal. (Hør!). Ellers er der ikke Spor af Mening i Bestemmelsen. Den højtærede Minister for sønderjyske Anliggender udtalte i yarme Ord, at han vilde overlade Kommissionen og de allierede Magter Fortolkningen af Fredstraktaten. Ja, det vil jeg ogsaa; jeg har den fuldeste Tillid til den Afgørelse, som deraf vil følge. Men det er netop det, den højtærede Statsminister har gjort Brud paa, han har ikke villet overlade Sagen til Kommissionen. Han har villet give den en Pegepind, der peger i en Retning, som er indskrænkende og skadelig for Danmark.

Den højtærede Minister for sønderjyske Anliggender sagde tillige, at han vilde yde Støtte til dem af vore Landsmænd, der maa kæmpe under de vanskeligste Forhold. Men jeg spørger, om den højtærede Statsminister har ydet en saadan Støtte. Se paa de Udtalelser, der kommer fra Repræsentanterne for dem,